

Zed'

8. ledna 2022, 7. repríza

Žena, 23 let, studentka JAMU

Jsem studentka divadelní fakulty na JAMU, zajímám se o experimentální scénu a hraniční divadelní projekty. Do HaDivadla chodím pravidelně, z brněnských divadel je mi produkce HaDivadla asi nejbližší.

REAKCE V DEN PŘEDSTAVENÍ:

V jakém rozpoložení jste přišla na představení?

Cítila jsem se tak nějak nesvá, protože jsem šla do divadla po dlouhé době. V divadle je taky hodně lidí a to mě vždy nějak rozhodí. Takže jsem byla na začátku nesoustředěná, nejen jiným rozložením publika – hlediště. Najednou jsem nevěděla ani, kam si mám sednout.

Co Vás přivedlo na představení Zed'?

Spolužáci říkali, že tohle je to nejlepší představení HaDivadla za poslední sezonu. Byla jsem teď půl roku ve Španělsku a chtěla jsem zase zpátky vidět nějaké dobré představení, tak jsem šla jako první tady do Háčka.

Jaké jsou Vaše bezprostřední dojmy teď po dohrání?

Mám v sobě hrozně moc otázek. Hodně se mě to představení dotklo. Mám v sobě strašně moc velkých témat, která jsem tam přečetla, a potřebuju to asi nejdřív nějak zpracovat. Cítím se vlastně tak nějak nabuzená sama se sebou něco dělat. Mám v sobě nevyplněné touhy a asi nacházím nějaké paralely s tím, co jsem viděla. Teď se cítím vlastně strašně příjemně a hřejivě.

NA DRUHÝ DEN:

Co se u Vás změnilo oproti dojmům ze včerejšího večera?

Převládají ve mně dva silné aspekty inscenace. Tím jedním jsou pro mě minimalistická a velmi fungující inscenační řešení, jako je například ztvárnění vedlejších postav, naturální práce se zvukem a využití elementů na scéně. Problíkávají mi v hlavě obrazy z mikro situací a vzpomínám na neotřelé zvuky.

Další aspekt se týká znázornění témat a zkoumání jejich hloubky. Velmi oceňuji celkové vybalancování mezi odlehčenými situacemi a tíhou silně dramatických situací. Pro pochopení hloubky témat se mi jeví funkční explicitní deníkový vypravěčský styl replik, který divákovi předkládá popis událostí a vnitřní dialogy či monology hlavní postavy, a tím odhaluje spoustu otázek souvisejících s celospolečenským děním či vztahem diváka a společnosti.

Pokud se zamýšlím nad inscenací jako celkem a zkoumám, co je pro mě největším tahounem, zjišťuju, že se ocitám v tom jistém poklidně tíživém temporytmu, jako při představení a ten vnímám jako základní kámen Zdi.

TÝDEN POTÉ:

Vzpomněla jste si na zážitek ze Zdi v průběhu týdne?

Na představení jsem si vzpomněla v hovoru s kamarádkou, která mi povídala o rumunských babičkách, u kterých bydlela v horách – jejich způsob života je jasnou paralelou k hlavnímu tématu viděného a tím je úplná soběstačnost v přírodě.

Potom se mi párkrát stalo, že jsem viděla obraz nebo situaci podobnou tomu, co jsem zažila na představení a spontánně se dala do rozvzpomínání. Například když jsem viděla slečnu na zastávce, která žvýkala a pomalu se rozhlížela kolem, svým pohybem mi připomněla postavu krávy ztvárněnou Marií Ludvíkovou.

Rozšiřovala jste si kontexty o zhlédnutém představení?

O samotném díle jsem si nerozšiřovala obzory. Pouze jsem věnovala nějakou dobu hledání informací o herečce Tereze Hofové, jelikož jsem jí dříve neznala a velmi mě zaujala.

Mluvila jste o představení s někým dalším?

Návštěvu jsem doporučila dvěma mým kamarádkám a rodičům. Myslím, že inscenace jim tematicky sedne a zajímá mě potom jejich názor na inscenační klíče a zinscenovaný příběh. Dále jsem zabředla do kratičké diskuse o inscenaci s kamarádkou, která na představení byla pár dní přede mnou.

MĚSÍC POTÉ:

Je pro Vás zážitek ještě živý?

Zážitek ve mně stále živý je, ale mnohem méně než při minulých odpovědích. Od zhlédnutí představení jsem viděla mnoho dalších jiných představení, která pro mě jsou aktuálně silnější, a tak se moje pozornost ubírá k nim. Celé představení už nevnímám tolik emočně, ale pohlížím na něj s větším nadhledem.

TŘI MĚSÍCE POTÉ:

Změnil se nějak Váš dojem? Pamatujete si na původní postoj po představení?

Dojem se výrazně nezměnil, na původní postoj si pamatuji a ukotvil se ve mně jako primární reakce při vzpomínce na Zed'.

Kdy jste si na představení vzpomněla?

Ve škole při scénickém řešení projektu, při hovorech o hercích z HaDivadla a při vybírání nových bot, kdy jsem si následně objednala boty New Balance, které se pro mě staly symbolem silné a emancipované ženy.

Kolikrát jste byla během uplynulého období jinde v divadle nebo v HaDivadle a jak jste si vybírala?

HaDivadlo jsem navštívila čtyřikrát, z toho dvakrát během festivalu Encounter. Návštěvu představení z programu jsem volila podle toho, s kým jsem na představení šla. Jelikož mě poslední tvorba Jiřího Austerlitzze velmi zajímá a inscenace Oči v sloup se stala mou malou modlou, v poslední době jsem se účastnila dvou jeho představení. Chtěla jsem taky zhlédnout HaDivadelní Po celou dobu představení probíhá představení, repríza ale byla zrušená a nahrazena Vnímáním. Velká škoda. Dále jsem se účastnila dvou představení skupiny D'epog. Když jsem hledala představení vhodné pro mne, moji sestru a mámu, jako ideální volba se ukázalo Panoptikum Divadla Komedie.

Jakou celkovou roli pro Vás má reflektovaný zážitek v životě? Jak Vás to případně nasměrovalo nebo co Vám to přineslo?

Udržené hodnoty z představení vnímám v inspirativnosti při mém osobním divadelně tvůrčím procesu a v osobním životě je to zesílená touha prožít kus života na samotě v lese.

Zpracováno dle dialogu vedeného Barborou Nitschovou

